

متن پرسش

سلام و عرض ادب خدمت استاد عزیز و آرزوی سلامتی و عمر با عزت برای حضرتعالی که مایه گرمی دلها و روشنی چشمها به معارف الهی است. استاد، در صفحه ۳۵ کتاب ولایت در قرآن می فرمایید که ولی فقیه نماینده و وکیل مردم نیست که باید تلاش کند هر چه بیشتر منافع مردم بدستمان برسد بلکه او ولی دین خداست تا هر چه بیشتر دین خدا حفظ شود. ۱. جدا ساختن این دو مقوله در حوزه مدیریت ولی فقیه چگونه میسر است؟ آیا حفاظت از دین مردم بدون عنایت به مدیریت آب و خاک و سایر منابع سرزمین که با سرعتی دهشتناک در حال نابودی و تخریب است، اقتصاد تامین کننده دخل و خرج زندگی، عدالت اجتماعی و غیره و غیره که خود حضرتعالی کاملا بدان واقفید ممکن و میسر است؟ ۲. جسارتا در حضور عالمی چون جنابعالی عرض می کنم که در آیات مکرر قرآن، توصیه موکد به مومنین و مسلمانان می شود که خدای متعال و معرفی شدگان از جانب او را به ولایت برای خود برگزینند و از غیر دوری کنند. حال چگونه می شود که تصریح می فرمایید آنان تنها ولی خدا هستند نه ولی مردم؟ در همین راستا ابهامات دیگری هم از جمله پاسخگوئی در برابر اختیارات برای مدیریت جامعه مطرح است که بیش ازین وقت عزیز شما را نمی گیرم. دعاگوی وجود گرانقدرتان هستم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: موردی که می فرمایید از مباحث دقیقی است که آیت الله جوادی به طور مفصل در دروس خود آن را موشکافی کردند تا روشن کنند ولی فقیه جهت اصلاح امور انسانها وظیفه ای عمیقتر از رعایت میل مردم دارد و نه آنکه اوامر او جدای از نیازهای مردم باشد، بلکه به نور ولایت الهی و در چنین راستایی، متولی امور مردم است و خود او نیز محکوم و مقید به حکم خود می باشد، زیرا حرف او، برداشت و تفقه او از سخن خداوند است. پس در واقع ولی فقیه رقیب خداوند نیست تا آن مشکلی پیش آید که می فرمایید. عرایضی در کتاب «مبانی نظری نبوت و امامت» تحت عنوان «مبانی حکومت دینی» صفحه ۱۹۵ شده است که می توانید بدان رجوع فرمایید.

https://cdn.lobolmizan.ir/uploads/old/book/file/۱۳۸۳_lobolmizan.ir_۴۹۰_Mabani%۲۰Nazari%۲۰Nabovat%۲۰va%۲۰Emamat.pdf

موفق باشید